

Lezingen: Ezechiël 2,2-5; 2 Korintiërs 12, 7-10; Marcus 6, 1-6.

We hebben tegenwoordig te maken met deskundigen op diverse terreinen. Zij doen in hun uitspraken denken aan profeten. Bijvoorbeeld op het gebied van de gezondheid, nu deze door het covid-19virus en zijn varianten wordt bedreigd. Op de TV verschijnen virologen, deskundigen van RIVM en OMT die ons en de situatie van het virus in de gaten houden. Ze stellen al naar gelang maatregelen voor aan de regering, of versoepeling ervan. Profeten zijn ze, kort door de bocht gezegd; mensen zoals profeten van alle tijden, die waarschuwen als het mis gaat en ondersteunen waar het goed gaat. Maar hun functie is niet gemakkelijk. Ze moeten vaak maatregelen voorstellen en aankondigen die niet 'leuk' zijn, die men liever niet wil horen, zelfs agressie en geweld oproepen tegen hun persoon. De lontjes zijn vaak kort. Virologen hebben ermee te maken, mensen van het RIVM en zelfs degenen die de door hen voorgestelde maatregelen toepassen, zoals mensen die vaccineren. Ze worden bedreigd en aangevallen. Toch volbrengen zij een taak waar de mens vanaf de schepping voor moet zorgen: de instandhouding en het doorgeven van het leven. Daarom kunnen ze ook profeten genoemd worden. Een vraag die men zich stellen kan: Wat steekt er toch allemaal in de mens??? Sigmund Freud (1856-1939), die ontleedde hoe de mens psychisch in elkaar zit, vond zowel een neiging om te leven, maar ook een neiging om te vernietigen. 'Profeten' hebben het van oudsher niet gemakkelijk. Ezechiël, met Israël in Babylonië in ballingschap, is zich dat bewust als hij zich geroepen voelt om Gods woord in herinnering te brengen. Maar hij wordt gewaarschuwd. Hij krijgt te maken met een opstandig, nukkig en weerbarstig volk. Desondanks wordt Ezechiël ('God make sterk') naar zijn mensen gezonden, want God wil dat niet alles wat ze doen zo maar wordt goed gevonden; n.l. God vergeten, zich niets aantrekken van de medemens in nood is niet goed. 'Ze zullen weten, dat er een profeet in hun midden is', staat in de tekst. Ook de 'profeet' Jezus ('God redt' of 'God helpt') heeft te maken met weerstand. Dit keer in zijn vaderstad Nazareth. De aanpak om zijn boodschap in twijfel te kunnen trekken en er zich niets van aan te trekken is hier subtieler: 'Hij is van hier, wat verbeeldt hij zich'. In het dialek: dea is enge va ôs, wat mengt dea zich? Is dat neet d'r tummermans Joep ziene jong? We kunnen ons voorstellen wat Jezus dán zegt: 'Een profeet wordt overal geëerd, behalve in zijn eigen stad, bij zijn verwanten en in zijn eigen kring'. Hij kon er geen enkel wonder doen behalve dat hij een klein aantal zieken genas die Hij de handen oplegde. Hij stond verwonderd over hun ongeloof'. Het komt, ook nu, vaak genoeg voor, dat mensen het goede niet doen dat ze zouden kunnen of willen doen. Ze hebben te maken met vooroordelen die hen daarbij hinderen. De talenten die ze hebben worden niet erkend. De betekenis van hun persoon en roeping worden gebagatelliseerd of ontkend. Hun optreden haalt degenen die met hen geconfronteerd worden uit hun ontrecte gemoedsrust. Dat wil men niet, daar ziet men tegen op. Gevolg: weerstand, soms geweld en naar het leven staan. Het is van alle tijden en komt ook nu voor. We hebben er in de coronatijd voorbeelden van gezien. Toch verdienen de profeten van de coronatijd respect, dankbaarheid en erkenning. Ze hebben ons de aanwijzingen en de middelen bezorgd waardoor verder onheil ons gespaard is gebleven.

En wat de profetische betekenis van Jezus betreft. In zijn tijd is hij buiten Nazareth gegaan en 'rondgegaan in de dorpen in de omtrek, om er onderricht t geven'. En in onze tijd blijft bij alle onverschilligheid, onvermogen en afwijzing, de boodschap van Jezus doorklinken in het leven van gelovige mensen, die Jezus' woord door hun voorbeeld doorgeven in onze wereld. Degene die ontvankelijk voor is voor de Goede Tijding van Jezus zal en troost, vreugde, bemoediging en vrede aan beleven. Mogen wij van die mensen zijn. Amen. [AR](#)